

Voorwoord

Het Székely (Sekler)-Hongaars rovás (runen)schrift maakt deel uit van de algemene culturele erfenis van de mensheid. Het is het geestelijk product van een oeroude beschaving, tot stand gebracht door de Hongaren en hun voorgeslacht in historische tijden. Oorsprong, ontwikkeling en zijn verwantschap aan andere schriften is tot op heden onderwerp van wetenschappelijke studies. In de kring van onderzoekers en mensen die het rovás (runen)schrift cultiveren komen wij in verband met dit onderwerp een veelheid van theorieën tegen. Het is echter zonder twijfel daadwerkelijk bewezen dat de Hongaren in de 9de eeuw in hun eigen taal het runenschrift uitgebreid hebben toegepast, hetgeen de veronderstelling rechtvaardigt dat zij eeuwen eerder al het runenschrift hebben gebruikt.

Gelijk als in de meeste landen van Europa heeft vanaf de 11de eeuw ook in het Hongaars Koninkrijk het Latijn en het Latijnse lettertype het schrift getermineerd zowel in het ambtelijk maatschappelijk- als in het kerkelijk leven. Ondanks dit is echter het rovás (runen)schrift tot op heden voortdurend in gebruik gebleven op bepaalde terreinen van het Hongaars taalgebied, te beginnen met de eenvoudige herders en Székely (Sekler)beeldhouwers via de adel tot en met de priesterstand, en het functioneerde zelfs als een soort geheimschrift in bepaalde tijden. Het rovás(runen)schrift heeft niet alleen de stormen van de middeleeuwse en nieuwere geschiedenis overleefd, maar heeft intussen ook een ontwikkeling doorgemaakt, en in enkele decennia van het recent verleden heeft het aan weergaloos populariteit gewonnen en zich aangepast aan de eisen van de moderne tijd. Vandaag verschijnen er boeken, kranten en tijdschriften in het Székely(Sekler)-Hongaars runenschrift en het wordt toegepast in beeldende kunst, artistieke vormen en in opschriften op openbare pleinen, voorts dankzij geëngageerde leerkrachten leren tienduizenden van kinderen dit nationale schrift.

Het jaar op jaar groeiende aantal van kenners en liefhebbers van het Székely(Sekler)-Hongaars runenschrift is heden ten dage uitgegroeid tot een schare van honderdduizend, hetgeen de voorwaarden van de moderne toepassing van het nationaal schrift noodzakelijk heeft gemaakt. Als onderdelen van dit proces kunnen worden genoemd de standaardisering van de vormen, de modernisering van de spellingregels, voorts de technische standaardisering die kenners van het runenschrift binnen het kader van een gemeenschappelijk project aan het verwezenlijken zijn zoals hun voorvaderen dat ook gedaan hebben om het runenschrift te bewaren en te ontwikkelen. Dit leidt ons langs een station van de traditie van dit creatief werk: de werkgroep van kenners en liefhebbers van het Székely(Sekler)-Hongaars rovás(runen)schrift, genaamd „Élő Rovás” (Vitale Kerfschrift) is op 4 oktober 2008 te Gödöllő in vergadering bij elkaar geweest om het nationaal schrift van de Hongaars sprekenden over te hevelen in de wereld van de informatica.

Van de levende en daadwerkelijk gesproken talen van Europa beantwoordt alleen de Székely(Sekler)-Hongaars rovás(runen)schrift niet aan de voorwaarden van de UNICODE standaard van de algemene toepassing van de informatica. Vandaar dat zowel op internet als in het dagelijks leven zich organiserende Gemeenschap van Beoefenaars van het Hongaarse Rovásírás(Runenschrift) onder leiding van Dr. Gábor Hosszú heeft het in het boek te vinden N 3527 standaard ontwerp officieel ingediend. Het is beslist het doel van de Gemeenschap om met zo breed mogelijke overeenstemming te komen tot de standaardisering van het nationaal schrift, waarbij zij ook rekent op de ondersteuning van Lezer.

Schrijvers van het boek zijn de mening toegedaan, dat het Székely-Magyar rovásírás(Sekler-Hongaars runenschrift), de wonderbaarlijke schat en magische erfenis, nagelaten door het voorgeslacht voor het nageslacht van allen tijden, met de nodige eerbied en ootmoed aangepast aan de eisen van deze tijd dienen door te geven. Dit is vandaag in het bijzonder actueel, daar de gedachten- en voorstellingswereld van het nationaal schrift, voorts door zijn organische verwevenheid met de Hongaarse taal en met haast alle terreinen van de Hongaarse beschaving een van de sleutels kan zijn tot de diep verlangde geestelijke vernieuwing van het Hongaarse volk.